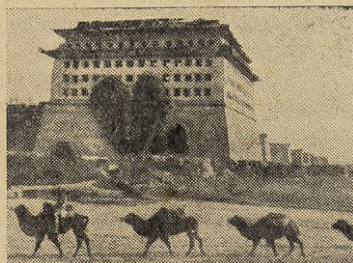

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

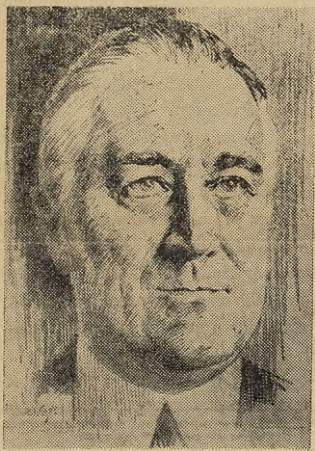

Vad har hänt?

Kinesiska muren.

SNABBARE OCH SNABBARE AV-
LÖSA VÄRLDSHÄNDELSENA var-
andra, avtecknande sig skarpt mot ett
försvinnande tidsskedes aftonhimmel.
Fredagen den 24 februari uttalade Natio-
nernas förbund efter ett och ett halvt års
behandling sitt slutomdöme om de japan-
ska traktatbrotten. Japan protesterade
och — som det väl utnyttjat tiden i rust-
ningshänseende — kastade det på allvar
sina trupper mot Jehol, intog provinsen,
passerade kinesiska muren och står nu
strax framför Peking. Men samtidigt
skaka några av de större japanska öarna
av en våldsamt jordbävning, som kostat
3,000 människoliv.

President Franklin Roosevelt.

PRESIDENTOMBYTET I FÖRENTA
STATERNA den fjärde mars skedde
under sedvanliga ceremonier men mot
bakgrunden av förhållanden, som Förenta
staternas historia hittills aldrig skådat.
Bankkraschen hade utvecklats sig med
svindlande fart, så att staten New York
påbjöd moratorium fjärde till sjätte mars,
sedermera utsträckt till den 9:de och till
så gott som samtliga stater. Samtidigt
stängdes börsen, vilket automatiskt med-
förde att dollarn började att vackla och
icke längre noterades och med stark in-
verkan även på andra länders börser.
Och världskrisen är inne i sitt tredje
skede.

Inför en lyssnande värld avlade Frank-
lin Roosevelt på Capitoliums trappa i
Washington sin ed på U. S. A:s konstitu-
tion och gav landet sitt första offentliga
budskap. De korta radiovågorna förde
hans ord distinkt och tydligt över världs-
haven till miljoner hörlurar och högtalare
och samhörigheten mellan jordens invä-
nare blev en levande verklighet.

Roosevelts tal var kanske inte så märk-
värdigt. Han nämnde först och främst
nödvändigheten av att skaffa arbete ge-
nom lika omfattande åtgärder som under
krigstid, att stimulera och omorganisera
näringslivet och att utnyttja de naturliga
tillgångarna. Han fordrade en sträng
övervakning av alla bank-kredit- och in-
vesteringsaffärer och, sade han, det måste
bli ett slut på spekulationerna med andras
pengar. Denna passus i presidentens tal
fick den längsta applåden från den tusen-
hövadade åhörareskan. På det utrikes-

Arbetaresmåbruk.

Ett anslag på två och en halv miljon-
er kronor till inrättandet av en lä-
nefond för arbetarsmåbruk föreslås av
regeringen i en nu framlagd proposi-
tion. Småbrukslånen skulle utlämnas
till skogs- och lantarbetare med goda
personliga förutsättningar för drivande
av mindre jordbruk. Endast sådana
brukare avses, som sakna de för ett
egnehemsland nödvändiga ekonomiska
tillgångarna. För att kunna få ett så-
dant lån fordras nämligen att låntaga-
ren kan skaffa en del av den erforder-
liga summan från annat håll.

Regeringens förslag, som i stort sett
följer det förut av sociala jordutredning-
ens framlagda — i vissa fall den till
dessa förslag fogade reservationen —
uppträder i korthet följande riktlinjer för
beviljande av lån:

Lånen skola vara räntefria och under
fem år amorteringsfria. De tänkas vi-
dare uppdelade i en amorteringsdel och
en stående del. Den förra skall amor-
teras under trettio år. Den stående de-
len, som över huvud taget icke skall
återbetalas annat än i vissa, särskilt an-
givna fall, som t. ex. vid vanvård etc.,
skall beräknas till jordbrukslägenhetens
jordvärde. Den får dock icke överstiga

en tredjedel av hela lånesumman. Jord-
bruksministern har med avseende på lä-
nens räntefrihet uttalat att detta måste
vara en av de viktigaste förutsättning-
arna för hela idén med dessa arbetar-
småbruk, då de blivande låntagare, för
vilka den är avsedd, sakna möjligheter
att betala både ränta och amortering.

Med regeringens förslag kommer ju i
själva verket en fri upplåtelse av jord
att ske, då själva jordvärdet skall und-
antagas från både förräntning och
amortering. Dock återstår att se efter
vilka grunder jordvärdet skall beräknas.
Inför de olika förslag till utnyttjande av
jord för beredande av ökade arbets- och
utkomstmöjligheter under den rådande
krisen, uppställer sig alltmåra ofrån-
komligt kravet på ny äganderättslag,
som kan möjliggöra icke endast en
effektiv växelverkan mellan ledig ar-
betskraft och utnyttjad eller otillräck-
ligt utnyttjad jord, utan även innebära ett
motarbete för framtiden av de nuvar-
ande missförhållandena på jordfrågans
område.

Regeringsförslaget är tydligen avsett
som en krisutväg. Men ingenting skulle
ju hindra att tillfället begagnades för
reformer på längre sikt.

politiska området ville presidenten föra
den gode grannens politik med respekter-
ande av andras rättigheter och iaktta-
gande av sina egna förpliktelser. Han
ville för sin del föreslå de åtgärder som
en prövad nation mitt i en prövad värld
kan vidtaga, men om det bleve nödvän-
digt skulle han av kongressen begära vitt-
gående befogenheter med syfte att be-
kämpa det rådande tillståndet, befogen-
heter lika omfattande som de, vilka skulle
förekomma, om hans land vore inkräktat
av en utländsk fiende.

Den folkvalde presidenten låter sålunda
skymta nödvändigheten av en frivilligt
given diktatorsfullmakt.

NÅGRA TIMMAR SENARE samma
dag trädde Hitler igen upp på
världsteatern och höll i Königsberg sitt
sista stora tal före valen — men utan
världsradioarrangemang, ledsamt nog.
Königsbergs kyrkklockor fick dock ej
ljuda till kanslerns ära, ty prästerskapet
vägrade att ringa in valsabbaten i ett en-
dast partis namn. Den tyska diktaturen
har med utnyttjande till det yttersta av
alla propagandamedel, som däremot ge-
nom våld, förbud och terror förmenades
motståndarna, sökt lägga valsaget till-
räkta för sig själv. Utgången var ju ge-
ven. Man blev nästan överraskad över
att valet ej gav Hitler större seger.

Valdeltagandet var för det första an-
märkningsvärt stort, på sina ställen ända
upp till 97 %. Allt som allt var det vid
dessa tillfälle tre och en halv miljon flera
röstande än vid föregående val. Och
med ungefär samma siffra hade national-
socialisternas röster också ökat. Centrum
har hållit sitt antal och »Marxisterna»
kunna ingalunda kastas ut ur tyska
riksdagen, de ha i det närmaste hållit
samma röstsiffra, fast den sjunkit
procentuellt på grund av det stora val-
deltagandet. Att kommunisterna minskade
är ju förklarligt, då de tusentals som
sitta i fängelse, sannolikt icke släpptes ut
för röstning. På vissa håll lär de även i
stor utsträckning ha överträtt till nation-
alsocialisterna, en sak, som är ganska
anmärkningsvärd och som visar hur

vårdspartierna vare sig de nämner sig
nationalister eller kommunister växer upp
ur samma djup — och det är naturligtvis
den arbetslösa, i samhället aldrig inlem-
made ungdomen som till varje pris vill
skaka detta samhälle i dess grundvalar.

Den Hitlerska regeringen har parla-
mentarisk majoritet, fast en knapp sådan.
Det kommer därför att hänga på centrum
om den på lagenlig väg skall kunna få två
tredjedels majoritet till att ändra Wei-
marförfattningen.

I delstaterna genomförs undan för
undan en överflyttning av makten till na-
tionalsocialisterna. Republikens flagga
vajar endast hos rikspresidenten.

Adolf Hitler.

DE MEST MOTSTRIDIGA RYKTEN
korsa varandra angående mord-
brandsanläggningen i tyska riksdagshu-
set. Tyska regeringen vidhåller att den
infångade, med pass försedde, van der
Luebbe är kommunist — det kommunist-
iska partiet i Holland säger sig för flera
år sedan ha sparkat ut honom. Andra

Om konsten att flytta.

Tre dagar före de tyska valen hörde vi
ett av Hitlers vältal i radio. Tyvärr
med flera avbrott, eftersom hans våg-
längd låg mitt emellan Madrid, där det
pågick en sketch i vilken en skriande
åsa spelade huvudrollen, och en fransk
station som — sällsamma tillfällighet —
berättade sagan om vargen och Rödluvan
på barnprogrammet. Det är ju ännu
barntid i Frankrike, när tyskarna nått de
politiska mötenas timma. Om det inte
också var barnprogram i Sportpalast, och
om det inte egentligen också handlade om
vargen och Rödluvan, det överlåter jag
åt mera insiktsfulla lyssnare att avgöra.
Det handlade ju i alla fall om kampen
mot vilddjuren eller marxisterna, men om
dessa tal och denna kamp och om resul-
tatet av ronden den 5 mars veta ju mina
läsare mer än jag gör nu i skrivande
stund.

Det är bara en enda liten passus i Hit-
lers tal som jag ska uppehålla mig vid.
Jag fäste mig särskilt vid den och det av
två skäl. För det första därför att det
var det enda tillfälle, då talarens röst
fick ett personligt mänskligt tonfall och
då han lät lycklig. Visserligen lycklig
endast därför att han fick berätta en
ondskefull anekdot om en besegrad och
förödmjukad fiende, men i alla fall. För
det andra därför att jag redan för flera
månader sedan genom en liten notis i en
tysk tidning fick uppmärksamheten fäst
på det faktum, att bredvid det stora dra-
mat om regeringsmakten i Preussen, av-
spelade sig ett mindre drama om de mak-
ten medföljande ämbetsväningarna. Av
den notisen framgick att medan drag-
kampen om makten pågick mellan social-
demokraterna och von Papen på ämbets-
rummen och vid riksdomstolen, så fingo
de socialdemokratiska familjerna i alla
fall sitta kvar i våningarna så länge. Och
vad Hitler nu berättade om, det var den

sista förödmjukande akten i detta lilla
drama.

Tyvärr kommo åsnan och vargen in
oupphörligt, men så mycket förstod jag
att där hade stått en fordom mäktig so-
cialdemokrat som supplikant hos Göring
»unser minister Göring» som Hitler ut-
tryckte det, för att söka få de husliga
och ekonomiska konsekvenserna av sin
avsättning något mildrade. Hitler här-
made hänfullt hans sista bön, att staten
mände bekosta hans avhysning från äm-
betsbostaden, och hela auditoriet skrat-
tade, liksom förmodligen alla de trogna
vid högtalarna på tyska rikets torg, åt
denna förödmjukelse.

Jag kände ingen lust att skratta med,
tvärtom, men jag kom ovillkorligen att
tänka på en annan historia om en flytt-
ning som jag hörde i höstas. Det var
också en tysk socialdemokrat med i den
historien, borgmästare i en av de stora
tyska industristäderna. Då han tillträdde
sitt ämbete i fjor, ställdes den charmanta
borgmästarvillan till hans förfogande.
Han flyttade in, men när han bott där
några månader, förklarade han att nej,
nu härdade han inte längre ut att bo så
fint i dessa onda tider, då staden hemsök-
tes av svår arbetslöshet och nöd. Varpå
han hyrde sig en liten anspråkslös lä-
genhet igen och frivilligt flyttade från den
fina villan. Där hållas nu kurser och be-
spisningar för arbetslösa, och om turen
kommer till denna borgmästare att spar-
kas från sitt ämbete, kan det ske med
mindre svårigheter och utan förödmjukel-
ser. Ty han har inte som hans kolleger
i Berlin satt sig fast i de borgerligas bo-
ningar.

Till de konster en människa bör kunna
öva i detta nyckfulla liv hör tydligen ock-
så att kunna flytta frivilligt och i tid.
Madrid i mars.

Devinez...

beskylla honom för nationalsocialistiskt
umgänge och sista ryktet vet berätta om
en hemlig gång mellan riksdagshuset och
riksminister Görings eget ämbetspalats.
BOLIVIA OCH PARAGUAY — sedan
sju månader inbegripna i ett me-
ningsutbyte som på grund av utebliven
krigsförklaring icke kallas krig, men som
kostat tusentals människoliv — illustrera
för närvarande i liten skala krigsutveck-
lingens för hela världen gemensamma
psykologi. Striden gäller ett gränsområde,
oanvändbart för nyttiga ändamål och
avskräckande med sin »befolkning» av
jaguarer, moskitos och ormar, men bety-
delsefullt för den nationella prestige.
Striderna har nu uppskjutits till regnti-
dens slut i april.

SVENSKA RIKSDAGEN har tillsatt sitt
välfärdsutskott, även kallat krisut-
skott — ett särskilt utskott för behan-
dning av arbetslöshetsfrågan med hr Ham-
rin som ordförande och hr Sigfrid Hans-
son som vice ordförande, och i vilket
f. ö. resp. partiets riksdagsledare och
andra namnkunniga blivit invalda.

TIDNINGARNA HAR JUBLAT över
att spritkonsumtionen sjunkit betyd-
ligt under februari månad. Glädjen gäl-
ler dock icke den ökade nykterheten, utan
i stället att regeringen skulle katastrofalt
ha missräknat sig på spritskatten. Men
februarminskningen lär i verkligheten ha
varit beräknad.

ÄNU EN GANG HAR RIKSDAGEN
genom sin första kammare avböjt

Läcker och hälsosamt
är smörgåsbrödet
UPLANDSKUBBEN
I hygienisk förpackning hos Eder handlande.
Undvik efterapningar!
Begär uttryckligen Uplandskubben!

att upphäva preventivlagen. Man förs ej,
säger man, släppa detta »skydd» för ung-
domen. Det är märkvärdigt att man har
så svårt för att förstå, att vi även på
dessa område är inne i ett helt nytt skede
med nya faktorer. Födelsekontrollen
innebär som allt nytt både gott och ont.
Men vill man verkligen just för ungdo-
mens skull se till att bygga upp de etiska
grundvalarna för födelsekontroll, så går
det icke an att försvara en lag som stämp-
lar som osedliga de säkraste medlen för
födelsekontrollens möjliggörande, som ve-
tenskapen sätter i människornas händer.
Födelsekontroll i och för sig har samhäl-
let icke endast accepterat, utan fordrar
den i viss utsträckning av snart sagt alla
sina vuxna medlemmar.

Veckovardens

De s. k. »kvinnorna».

Bildningsdebatter
i Uppsala om
Studentexamen och uni-
versitetet;
De stora klasserna.

Preventivlagen inför
riksdagen.
av Elsa Svartengren.

Panchen Lama i Peiping
— ett bönenöte för fred
av Överste Carl Taube.

Kan Ni sköta en radio?
av Maria Lazar.

Ryska kvinnor i Kina.

TIDEVARVET

Radikal
politisk
veckotidning.

REDAKTÖR:
Carin Hermelin.
ANSVARIG UTGIVARE:
Ada Nilsson.

Utkommer varje helgfri lördag.
Trievaldsgränd 2, 3 tr., Stock-
holm. Tel. N. 48 42.

ADVOKATER

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh.: Eva Andén.
Norrländsgatan 18.
Tel. 75 75, 75 76
STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvsaker
Boutredningar och testamenten, för-
valtningsuppdrag. Även skriftliga
förfrågningar.

Advokat Hugo Lindberg

KUNGSGATAN 6, STOCKHOLM
Tel. Växel: N. 333 15.

Stockholms Yngre Tandläkares
Förening.

Kvinnliga tandläkares klinik.

Ad. Fredr. Kyrkog. 1 (v. Sveavägen)
Innehavare endast leg. tandläkarna
Astrid Gyllencrutz, Ingrid Huss,
Ruth Öhrling. Tid pr tel. 20 03 73.
Särskild mottagning för barn (tandl.
Huss.) Månd., onsd., fred. 4.30—6.

Klockarebolagets

Begravningsbyrå,
Skeppareg. 39. (6)73436, N. (20)6098.
Filtaler: St Paulsg. 15. Sö. (40)3087.
Agneg. 40. Kh. (5)335 28.
Efter affärstid Sö. (40)42 40.

Eldbegängelsen

är den bästa formen för förvandlingen
av de avlidnas stoff. Upplysningar om
eldbegängelsen lämnas å

Svenska Eldbegängelseföreningens
(S. E. F:s) Stockholmsavdelnings byrå,
Sveavägen 25, 2 tr. (hiss). Tel. N. 22 80.
Vardagar kl. 9—4, lördagar 10—2.

Medlemsavgiften i föreningen är en gång
för alla: för medlemmar i Svenska Eld-
begängelseförsäkringskassan Kr. 3:—,
för i annan begravningskassa inskrivna
Kr. 5:— samt för andra Kr. 10:—.
Föreningens tidskrift »Ignis» Kr. 2.50 pr år
(åtta nr.)

Medlemskap i Sv. Eldbegängelseförsä-
kringskassan befriar de efterlevande från
kostnader och bestyr med den dödes
begravning. Låga premier.

Alma Axelssons
FÖRLOSSNINGSCHEM

LINNÉGATAN 19

Mottager inackord. även för längre tid.
Tryggt och ogen., värlek.
Tel. 778 24.

Liliesjöes

Parfumeri och Sjukvårdsaffär
STOCKHOLM

Butiker:
Fridhemsgatan 16 — Tel. 50 59 82.
Hantverkaregatan 85 — Tel. 50 55 85.
Sveavägen 109 — Tel. 31 70 25.

El. värmekuddar — Kattskinn —
Kamelhårsartiklar — Urinbehållare
— Sanitetsbyxor för damer —
Allt i branschen.

Lucks kaffe special

SKÄNK TILL

"Små Smulor"

(Stadsmissionens Uppsamlingscen-
tral) avlagda kläder och skor, möb-
ler, linne- och andra persedlar, bö-
cker, papper, lump m. m., och Ni
hjälp oss att bereda hjälp och ar-
bete åt nödställda. Tel. 50 88 90.

Den 11 Mars 1933.

De s. k.
"kvinnorna".

Med anledning av de socialdemo-
kratiska kvinnornas agitationsdag
skriver partisekreterare Rickard Lind-
ström i ett uttalande bl. a. följande.
»Kvinnorna ha numera lika inflytan-
de på den politiska utvecklingen som
männen. Den allmänna rösträtten
har upphävt seklers olikställighet.»
— Är det skämt eller oskuld? Det är
visserligen sant att den allmänna
rösträtten är genomförd, men om
»seklers olikställighet» därigenom
upphävt, skulle statliga ämbeten
och myndigheter samtidigt i lika ut-
sträckning blivit tillsatta med kvin-
nor som män. Annars blir den all-
männa rösträtten mera en pappers-
rättighet, som den också tyvärr visat
sig vara. Att nu, *just nu*, tala om
kvinnornas likställighet är något för-
vånande — *nu* när alla krafter sät-
tas in för att driva ut kvinnorna, taga
deras arbete och hindra deras be-
fordran.

Hr Lindström skriver vidare, att
»det parti som kunde vinna kvinnor-
nas odelade förtroende, skulle vara
säkert på en trygg politisk makt-
ställning». Mycket sant, men intet
parti har gjort sig förtjänt av detta
»odelade förtroende». Även torde
kvinnorna ha rätt att betraktas som
individer, vilka dela sig mellan de
olika partierna (så länge denna form
är gällande) och skulle de uteslut-
tande låta sig ledas av sina egna in-
tressen, kunna de icke heller ansluta
sig till socialdemokratiska partiet.
— T. ex. — i ett län avled i somras
en manlig riksdagsman — antingen
strax före eller strax efter riksdags-
ens slut. Närmaste suppleant var
en kvinna — som lockbete för kvin-
norna. Vid andrakammarvalet i
höstas fick hon inte behålla sin plats
som riksdagsman, ej ens den hon vid
föregående val erhållit: på närmast
valbara plats, utan uppsattes på där-
näst följande. Nu var man varnad,
hon kunde komma in, om någon
manlig riksdagsman skulle avgå eller
avlida, men hon *vingades* att kvarstå
— som lockbete för kvinnorna. Nå-
got sådant skulle aldrig ha hänt en
man. Skulle man till äventyrs in-
vända, att hon kanske inte var kom-
petent, är det lätt att fråga dels var-
för hon i så fall blev uppsatt, dels
vilka fordringar, som ställas på man-
liga riksdagsmän — om man tar sig
en överblick på vårt eget lands storm-
män och världshändelserna runt om-
kring.

Tiden är inne då kvinnorna måste
träda fram som värdiga medborgare.
De behöva inte frukta att styra vär-
lden mindre själviskt, dumt och
grymt, än nu.

E. T.

DIETMAT,

god, vällagad, enl. läkarord. Även till
avhämt. Läkarref. Luntmakaregatan 90,
nära Stadsbiblioteket. Vasa 623 48. S.
och M. Philip.

Bagarstugan

HORNSGATAN 37 Tel. Söd. 70 00
FOLKUNGAGATAN 65 " " 73 37
GÖTGATAN 52 " " 33 90

MÖTESPLATSEN

Östergötlands länsförbund av Svenska
kvinnors vänsterförbund hade lörd-
dagen den 18 febr. årsmöte i Linköping
under fru Märta Nilssons ordförandeskap.
Års- och revisionsberättelserna upplästes
och ansvarsfrihet beviljades, varefter
stadgeförslag genomgicks.

Till ordf. omvaldes fru Märta Nilsson
och har styrelsen f. ö. följande medlem-
mar: fruarna Anna Alsterling, Ester
Berglund, Anna Samuel, Linköping, Elsa
Thyssel, Lizzie Grönwald, Hedvig Teng-
zelius, Ingeborg Sörlin och fröken Betty
Olsson, Norrköping, samt fröknarna Erika
Häckner och Lydia Nilsson, Motala.
Sedan redogörelse lämnats för för-
handlingarna vid Centralstyrelsemötet i
Stockholm den 8 och 9 januari av de
där deltagande länsombuden, höll stads-
fullmäktigeledamoten fru Helga Sjö-
strand, Eksjö, ett intressant och livligt
senterat föredrag om »Kvinnorna och
medborgarkänslan».

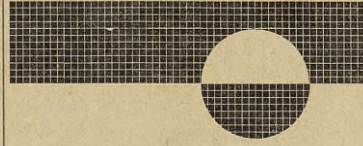
Blekinge länsförbund av Svenska kvin-
nors vänsterförbund höll tisdagen den 28
febr. sitt årsmöte i Karlskrona under frö-
ken Ebba Holgerssons ordförandeskap.

Till ordförande omvaldes fröken Ebba
Holgersson. Till representanter i styrel-
sen för de olika grupperna utsågos: För
folkfrisinna gruppen fröken Maja Hå-
kansson, Jämjölätt (suppl. fru Maja Jo-
hansson, Nätraby), radikala gruppen
fröken Ebba Holgersson (fröken Magda
Thulin, Ronneby), liberala gruppen frö-
ken Ester Jonsson, Karlskrona (fröken
Olga Herrlin, Karlshamn), fria gruppen
fröken Hedvig Falk, Karlskrona (fröken
Ebba Hellström, Karlskrona, och fru Ida
Öksnevad, Johannishus).

Till ledamöter av centralstyrelsen val-
des fröken Hedvig Falk, fröken Ebba
Holgersson och fröken Maja Håkansson
med fröken Magda Thulin, fru Öksnevad,
fröken Edith Karlsson, Rödeby, fröken
Hildur Håkansson, Kallinge, och fröken
Mathilda Nilsson, Rödeby, som supplean-
ter.

Ordföranden redogjorde för centralsty-
relsemötet i Stockholm, och efter en paus
höll rektor *Honorine Hermelin*, Fogelstad,
ett föredrag, som handlade om *Demokrati
och diktatur*. Föredraget, som blev myc-
ket intressant, hördes med den största
uppmärksamhet.

Efter föredraget utfördes sång av frö-
ken Maja Böckert och så samlades man
till supé, under vilken flera anföranden
hölls.

Vill Ni varje
vecka ha en
översikt
över
världens
händelser?

Prenumerera
på

Tidevarvet

Radikal politisk
veckotidning.

Oberoende.

Oförskräckt.

Pris för helår kr. 6:—
Halvår kr. 3:25

Postgiro 1554.

Från riksdagsläktaren.

Vid lördagens plenum behandlades hr
Holmgrens motion om upphävandet
av andra stycket av 18 kap. 13 § straff-
lagen.

Den åsyftade paragrafen stadgar bl. a.:
»Där någon offentlig utställer eller
förevisar föremål, som är avsett för otuk-
tigt bruk eller till att förebygga följder
av konsumgång; eller — — — vare sig
muntligen eller genom utspridande av
skrift söker förläda till användande av
föremål som nu sagts, eller meddelar an-
visning om sättet för deras användande;
varde ändå att gärningen ej är sådan,
som i 1 mom. sägs, dömd efter ty där
stadgas.»

Den citerade paragrafen innebär såle-
des, framhöll professor Holmgren i kam-
maren liksom i motiveringen till sin mo-
tion, att den som muntligen eller skriftli-
gen, så att det kan göra allmänna verk-
kan, framställer de åsikter om samhälls-
nyttan av preventiva medel, eller lämnar
de anvisningar om dylika medels använ-
dande, som otivelaktigt äro högst önsk-
värda, skall straffas med böter eller fän-
gelse, även om föredraget eller skriften
icke särat tukt och sedlighet.

Det förefaller på tiden, att denna orim-
liga lag, som har så föga kontakt med
verkligheten, försvinner.

Efter en liten utläggning om hur ordet
»föremål» blivit tolkat framhöll professor
Holmgren att det är tillämpligt att upplysa
de värnpliktiga om desinfektionsmedel för

Mrs Oliver Belmont
och världskvinno-
förbundet.

Amerikas kvinnor ha fått sorg. Mrs
Oliver Belmont, grundare av Nation-
al Women's Party, har avlidit vid 85
års ålder. Hon besjälades av hoppet att
alla kvinnor på jorden oberoende av ras,
konfession, nationalitet och politisk åskåd-
ning skulle känna sig solidariska i allas
gemensamma kall att göra jorden till en
god värld, byggd på lag, rättvisa mot
alla, mättande alla med materiellt och
andligt bröd. Ett världskvinnoförbund
var det bästa organ för en så oerhörd upp-
gift och därför satte hon in sin kraft
för denna idé och bildade N. W. P. som
en sund och livskraftig kärna. En ensam
seger i något land, en framgång för en
grupp kvinnor hade ingen betydelse. Alla
länder måste ge kvinnorna deras rätt.
Varje plats måste bli en valplats för det
rättas seger. Ingen kvinna borde vila,
förrän alla voro vid målet.

Mrs Belmont hade en strålände hälsa,
en rik begåvning, var en talare av stora
mått och var ägare av en massa mil-
joner dollar. Följande sin princip att ar-
beta med världen som sitt fält var hon
banförförare på många platser. I sin sto-
ra domän på Long Island, nära New York
city, samlade hon omkring sig ett slags
hov med ideella strävanden. Likaså i sitt
palats i Paris och i sitt palats vid fran-
ska rivieran. »Jag är nu 78 år», sade hon
för sju år sen till en god vän, »men på
sista tiden har jag sällan sovit mer än
en vecka i sträck i samma säng. Vi måste
så ut våra idéer i hela världens.»

Mrs Belmont förstod vikten av att pen-
nan togs fram som verktyg i kvinnosa-
kens tjänst: Hon gav mycket pengar för
grundandet av det amerikanska kvinnopar-
tiets tidning *Equal Rights*, utgiven i Bal-
timore. I Washington köpte hon ett stort
vackert hus på Kapitoliusskullen, kalla-
de det Alva Belmont Hall och gjorde det
till ett gästfritt hem för ledande kvinnor
från alla länder. Hon skänkte 50,000
fre till ordnandet av N. W. P:s byrå i
Genève. Kanske kvinnorrörelsen icke haft
en mer generös donator.

Det vore lyckligt för kvinnornas goda
och stora sak, många om rika kvinnor
ägde den intelligensens och karaktärens
mognad som hon ägde och kunde fatta
rikedomens förpliktelser gentemot mänsk-
lighetens frigörelse — omöjlig att nå
utan kvinnornas frigörelse.

Jenny Velander.

att undgå tråkiga följder av sina besök
hos de prostituerade — detta svineri som
vill ingen kan vilja uppmuntra —, men
det är osedligt att upplysa de kriminella
och asociala befolkningselementen hur de
skola undvika befruktning.

Professor Holmgren värdjade varmt till
kammarens ledamöter så som endast den
kan det, som sett nöden på nära håll.
Han framhöll för de borgerliga hurusom
alla kvinnogrupper inom samhället äro
eniga om ett lagen borde revideras och
hänvisade till det nyligen inom *Fredrika
Bremerförbundet* hållna opinionsmöte —
»Fredrika Bremerförbundet som inte är
en sammanslutning av omoraliska och
lågt stående kvinnor».

Men allt var förgäves. Med 60 röster
mot 52 alltså med 8 rösters övervikt slog
Första kammaren vakt om »detta lag-
monstrum» — för att tala med en morg-
ontidning.

I Andra kammaren talade bl. a. fru *Öst-
lund* för lagens slopande. Det är icke
säkert att all den upplysning som nu ges
är att betrakta som lojal, sade hon. Men
det är just av omtanke om ungdomen
som vi icke vilja att den endast skall få
sådan upplysning som lämnas var som
helst och av vem som helst. Och om la-
gen tillåter allt slags upplysning, vad
nyttå gör den då, och hur kan man då
hålla på den om man håller på lagarnas
helgd?

Men *prosten Pehrsson* förkunnade med
domkyrkoröst att kammaren skulle bli va
»nationens dödgörare» om motionen bi-
fölls. Varför tänker jag alltid på skrifi-
förens ord: »Och mörker var på djupet...»
när jag ser ner i kammaren och hör
prosten Pehrsson?

Z. *Höglund* frågade också kammaren
huruvida den tänkte följa *prosten Pehr-
ssons* linje eller den medicinskt vetenskap-
liga, som professor Holmgren talat för.

Till Andra kammarens heder följde den
professor Holmgrens, med 19 rösters över-
vikt. Men när kamrarna hade olika me-
ningar står preventivlagen alltfjämt kvar i
sitt gamla skick. Till nästa gång...

Elsa Svartengren.

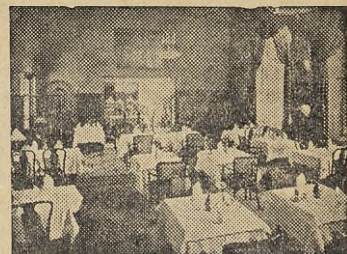
Internationella Kvinnoför-
bundets för fred och frihet

nionde upplysningskurs hålles i Härnös-
sand och Sundsvall den 19—22 mars 1933
under den samlande rubriken *Vi och
världsläget*.

Bland talarna äro statsrådet Wigforss,
kand. Herman Stolpe, rektor Harry Öhlin,
fröken Kerstin Hesselgren, fru Elisabeth
Wærn-Bugge, fröken Ingeborg Wikander
och fröken Matilda Widegren.

Viskadalens folkhögskola

börjar sin femte sommarkurs för kvin-
nliga elever måndagen den 10 april 1933.
Kursen pågår med en veckas avbrott vid
midsommar till lördagen den 5 augusti.
Från och med i år delas kurserna i två
årskurser, en för dem som genomgått en-
dast folkskola och en för dem som därut-
över genomgått en första årskurs vid
folkhögskola. Aldern är lägst 18 år.
Alla upplysningar beträffande läroämnen,
stipendier, kostnader och övriga villkor
erhållas genom skolans föreståndare,
adress *Seglora*.

Restaurang
Port Arthur

Blekingegatan 40
(Hörnet av Götgatan)

Bra matställe

Bildningsdebatter i Uppsala

om
Studentexamen och universiteten. De stora skolklasserna.

Är studentexamen den rätta inkörsporten till universiteten? Och hur skall i så fall överproduktionen på akademiker kunna undvikas och därigenom uppkomsten av ett lärdomsproletariat? Med dessa frågor bland många andra, ställde emot kravet på universitetsstudier frihet hade Uppsala Studenters allmänna diskussionsförening lockat åtminstone fem sjättedels hus till sin diskussionsafton i fredags i Östgöta Nations vackra sal.

Höga studentbetyg betyda ofta goda universitetsexamina.

I stället för musik, vichyvattensflaskor och andra för ett kavajskutt nödvändiga och angenäma tillbehör, vilka pryddes lokalen vid signatursen senaste besök däruppe, var nu några belysande bilder av annan art ur — som ordföranden, docent Stenström uttryckte sig — Studentlivet i Uppsala upphängda på väggen bakom talarstolen. De utgjordes av grafiska framställningar, utvisande förhållandet mellan studentbetyg och universitetsexamina, betygssiffrorna i medeltal vid olika högskolor etc., allt byggt på en statistisk undersökning av 20,000 studentbetyg, som f. n. bearbetas av fil. lic. Sigurd Dahlgren. Lic. Dahlgren gav också en intressant förklaring till de resultat han kommit till och påvisade den lagbundenhet som tycks råda ifråga om studentbetygens förhållande till universitetsstudier framgång eller misslyckande. Av brottsprocenten inom den senare t. ex. kan sägas vara omvänt proportionell till studentbetygens höjd.

Det kan inte hjälpas att de framställda kurvorna som i svarta och röda färger markerade seger eller nederlag för 20,000 levande, förhoppningsfulla eller vantroende unga människor föreföll betecknande för hela diskussionen, som åtminstone för den utomstående icke-akademikern verkade i någon mån glömsk av den mänskliga faktorn i statistiken. När de båda inledarna talat, undervisningsrådet August Johansson på sitt klara sakliga sätt ur skolans och docenten Victor Swanberg på sitt temperamentsfullt övertygade ur universitetets synpunkt, kunde man inte undertrycka en fråga: och *Människan*? Men för övrigt var meningsutbytet i vilket både professorer, docenter, magistrar och mycket unga kandidater deltog, ett flott bevis på den höga standard som kan hållas ifråga om saktighet och gentlemannamässiga metoder och som gott kunde eftersträvas här och där på de politiska värdjobanorna.

Universitetet är gymnasieundervisningens riktpunkt.

Undervisningsrådet Johansson som förste inledare ansåg, utan att vara obetingad anhängare av examensväsendet, att studentexamen ganska väl fyller sin uppgift som prov och avslutning på skolorundervisningen och att kritiken mot den till stor del är obevisad. Gymnasieundervisningen har till ändamål ett visst mått av allmänbildning och detta bildningsbegrepp måste ha någon riktpunkt att arbeta efter. Universitetet är en riktpunkt. Så småningom har det visserligen blivit en mångfald målpunkter, allteftersom specialiseringen vunnit mark, men det är dock bättre att ha något mål än den fullständiga frånvaro av målpunkt, som skulle uppstå om vi inte inriktade oss på högskolorna. Atminstone tills vi får någon annan enhetlig bild av vad vi menar med allmänbildning. Antingen skulle då undervisningen efter realskolan upplösas i en rikligt differentierad fackutbildning — och det är mycket möjligt att det går därhän — eller också skulle vi arbeta för ett ännu mera allmänt bildande mål. Men

dit är det ännu långt och därför är det lämpligast att tillvidare fasthålla vid det system som vi redan har.

Docenten Swanberg å sin sida opponerade i den akademiska frihetens namn emot det kvantitetens tyranni som studentexamen som inträdesmerit medför inom universitetsstudierna. De är i många fall inte något annat än en beslöjad arbetslöshet, sade han. Universitetet är tydligen endast ett ställe att placera folk på i brist på annat och bakom den ständigt skärpta jakten efter betyg ligger endast striden om ett levebröd. För de medelmåttiga blir det bekymmer både under och efter studierna och de slutar ändå med arbetslöshet. Någon sorts gallring måste ske, innan dessa skaror släppas in att trängas med dem, som har allvarigare syften med sina studier och framförallt skulle de inte lockas med hoppet om en utkomst, som de på denna väg har svårt att nå fram till.

Professor Nyberg, som var näste talare, ansåg ransonering vara en betänklig sak och tyckte det var bättre för platslös ungdom att få arbeta vid ett universitet än ingenstans, men föreslog en rimlig begränsning av den tillättna studietiden intill någon sorts examen, i varje fall sådana anvisningar att det inte skulle behövas t. ex. sju eller åtta år för att experimentera sig fram till den första examen — eller ingen alls.

Lektorstjänster utan sökande.

Också övriga talare bland studenterna själva förordade mera rättvisande uppgifter i studiehandledningen, tillförlitliga uppgifter beträffande de faktiska kraven för tillträde till tjänster och bättre organisation bland de studerande själva, för tillvaratagande av deras intressen. Undervisningsrådet Johansson underströk i det sammanhanget också kraftigt den skriande disproportionen mellan utbildningstiden å ena sidan och löneförhållanden å andra sidan väntande tjänsten å den andra — en följd av de fantastiskt uppskruvade kraven på kvalifikationer. Så länge det t. ex. fordras en doktorsavhandling på c:a 500 sidor för en lektorstjänst blir det brist på lektorer och faktiskt är det för närvarande svårt att få lektorstjänster besatta. Fordringarna måste pressas ner.

En redogörelse för denna akademiska diskussion vore emellertid inte fullständig, om man förbigick den ende antiexamensalaren, rektor Harald Alm från Siljansskolan. Han framhöll för det första de examensfria fickskolorna som ett bevis på att arbete och ambition kan upprätthållas utan examens förmenta sporre. Vidare påpekade han det faktum att läroverksakkunnige i sitt betänkande angivit som skolans direkta mål icke endast att ge barnen kunskaper utan framförallt deras harmoniska utveckling.

Där låg väl också i själva verket frågans kärnpunkt: är det människorna som skall anpassas efter ett redan upprättat, i årtionden för att icke säga århundraden fungerande system, eller skall vi våga rubba på detta system efter de nya livsformernas och de nya människornas krav? Casan.

Stora klasser — förspild arbetstid.

Vid ett opinionsmöte som *Hem och skola* höll i Uppsala för någon tid sedan antogs en kraftig protestresolution emot systemet med de stora skolklasserna. Särskilt uttalade mötet sin önskan att privatskolornas större rörelsefrihet på denna punkt inte måtte inskränkas genom att de — i enlighet med årets statsverksproposition — åläggas att vid klassindelning tillämpa samma principer som vid statsläroverken.

Hemmens synpunkt på denna sak framfördes av fru Märta Tamm-Götlind, som särskilt belyste de stora klassernas skuld till mycket av den trötthet och skolleda, som barnen efter en tids skolgång tyvärr så ofta visar, i stället för det friska intresse med vilket de börjat skolan.

Ett barn i tredje skolåret går i folkskolan, har varit ytterst road av lästimmarna, men nu är nöjet slut. — »Dom läser så sakta. Somliga i vår klass har knappt lärt sig att läsa. Dom sitter och stappalar, så man nästan vill hålla för örona.»

Ett annat barn har en tid råkat få läsa privat i en helt liten skoldgrupp, där han gjort sin första bekantskap med den vanliga stötestenen tyska. Han kastar sig in i det nya språket med hela sin friska upptäckargädje, finner det lustigt och spännande att hitta likheter med sitt modersmål och försöker finna orden. Han skriver till och med ett litet brev på tyska och när sommarn kommer och han bär hem sina första abborrpinnar, ger han sin belåtenhet över tillvaron följande uttryck: *Ich bin glücklich. Ich habe Fische gefangen.* En halv termin senare har pojken hamnat i en läroverksklass på 35 elever. En dag sitter han och gruffar med den mest uttråkade min: Tyskan är så tråkig. Jag vill bli bonde, då behöver jag väl inte läsa tyska. Det är visset. Varför ska man läsa tyska?

— Men kära, säga de förbluffade föräldrarna, tyskan var ju så rolig. Och med en så trött blick att det skär i en, muttrar pojken halvt resignerat: Vi får bara läsa en halv mening var, om det är en lång mening, kanske en hel om den är kort. Men jag är ju van att läsa hela sidor.

En läroverkspojke har vid mitt-terminkollegiet, då varningarna skall ges, ännu inte fått en enda fråga i historia. Fram i november börjar han bokstavligen *gäspa* under historietimmarna, vilket skaffar honom en fråga och något mer uppmärksamhet från magistrens sida, frågor flera gånger under den sista månaden av terminen till och med — och han är förtjust.

Man kan inte begära att en allmän skollform ska kunna anpassas efter varje barns egenheter, men man kan begära att den utnyttjar den tid den tar av barnen så pass väl, att de få tid över till sina egna intressen. Det ha de rätt till.

Förbättringar äro möjliga redan inom nuvarande system.

Man invänder också ofta, fortsatte fru Tamm-Götlind, att *det hela är en ekonomisk fråga.*

Ja, där är naturligtvis största svårigheten. Men först och främst tror jag mycket kan göras inom det nuvarande systemet ram genom *gruppläsning* och med relativt små extrakostnader, i vissa fall inga. Vi ha det ju i Uppsalas egna folkskolor sedan flera år tillbaka sanktionerat av överstyrelsen: uppdelning av klass I efter frukostlovet, så att halva klassen läst mellan 12 och 1 och därefter slutat för dagen, medan andra halvan har frukostlovet under soltiden 11—1 och sedan läser mellan 1 och 2. En timme kortare lästid än parallellklasserna men samma resultat, samma tjänstgöringstid för lärarinnan som för kollegerna. Alla storbeklädnad: barn, föräldrar och lärare. Jag vet, att sådan gruppläsning i alla fall förekommer i en del högre klasser med goda resultat. Till och med läroverksakkunniga äro inne på saken i sitt betänkande, då de säga: att »klass må kunna uppdelas i vissa fall».

Låt oss ena oss om, att då vår stat tar hand om våra barns uppfostran och undervisning, är det för att göra dem till arbetsdugliga, arbetsglada och sunda medborgare, som ha lärt något för livet.

Inläggen från skolans representanter, rektor Herbert Lundh vid Uppsala enskilda läroverk och folkskoleinspektör Patrik Holmwall bestyrkte fru Tamm-Götlinds synpunkter. Hellre två lektioner i mindre klassavdelningar än en i en klass på 30—35, sade rektor Lundh, och hr Holmwall fann det utmärkt om man kunde praktisera systemet med i viss utsträckning delade klasser.

Ryskor i Kina.

Harbin är en stad i Nordkina som har sin egen historia. Den grundades av ryssarna för omkring 30 år sedan som ett huvudkvarter för bygget av Öst-kinesiska järnvägen. Den översvämmades likt ett annat guldgrävarläger av arbetare, företagare och den ström av manliga och kvinnliga parasiter, som brukar skölja över ett nytt och rikt samhälle och den har bibehållit och utvecklat sin feberaktiga atmosfär och sitt pulserande liv ända fram till våra dagar. Karaktären av västerländsk medelpunkt i Östern skärptes dessutom både under rysk-japanska krigets dagar och strax efter ryska revolutionen, då Harbin var en central för antirevolutionära aktioner och vita vapendepåer.

För den internationella kvinnohandeln spelar Harbin enligt rapporten från N. F:s undersökningskommission en stor roll. Ett särskilt kapitel i denna sorgliga historia handlar om de ryska kvinnornas öden i Östern. Harbin tjänar i stor utsträckning som centrum för utförseln till Peking, Tientsin, Shanghai, Hangkow m. fl. stora städer. Bakom den livliga trafik, som skickar hundratals ryska kvinnor till Kina som prostituerade, som danserskor, eller servitriser under villkor, som i flera fall inte mycket skiljer sig från prostitution, ligga omständigheter, som gjort stora grupper av ryssar i Manchuriet rot- och hemlösa. Efter revolutionen flydde massor av dem till Kina, tog sig över gränserna med hjälp av kinesiska gränsskor, och kunde möjligen få kvarter hos kinesiska bönder. Medan männen fortsatte för att söka arbete stannade kvinnorna kvar, råkade kanske i skuld och kommo sedan så småningom att stå till sina värdars förfogande, som hustrur, tjänarinnor konkubiner — ungefär som om de varit kinesiska kvinnor. Men en gång betraktade som kinesernas egendom röjde det vanligen inte länge förrän dessa utländska kvinnor hamnade i bordellerna, alltför nödställda och hjälplösa att kunna göra motstånd.

En del av den ryska prostitutionen i Kina utgöres också av kvinnor tillhörande den ryska befolkningen i vissa kinesiska städer utmed Öst-kinesiska järnvägen, kvinnor som i allmänhet skickas mellan de olika städerna för att tillfredsställa efterfrågan på danserskor och andra slag av kvinnliga uppträdande vid restauranter och nöjesetablissemang.

Ända fram till världskriget fanns ett ganska stort manligt befolkningsöverskott i de stora av utlänningar bebodda handelscentra i Kina. De ryska kvinnornas ankomst betydde härvidlag en förändring och i många fall kommo de också in i ordnade förhållanden med äktenskap och tillfredsställande anställningar. Men svårigheterna för dessa ekonomiskt blottställda människor att motstå frestelserna i form av lockande anbud om stora förtjänster och svårigheterna att genomskåda de för dem främmande förhållandena, har i många fall fört dem ut i det rena eländet som hänsynslöst utnyttjade föremål för enskilt vinstbegär.

Många försök ha gjorts, både från myndigheter och enskilda att finna utvägar. Kommissionen påpekar särskilt vikten av att också anständiga och ordentliga yrken öppnas för de ryska kvinnorna i Kina. Anställningar som barnsköterskor hos västerländska familjer t. ex. har visat sig lämpliga för de ryska flickorna, som genom sin ordentlighet äro bättre omyckta än infödda barnsköterskor och som dessutom ofta äro pålitliga och barnkära.

Gynna
TIDEVARVETS
annonsörer!

Råd och Rön

ELEKTRISK AFFÄR
ELEKTRISKA 44:an
NYBROGATAN 44 - Tel. Ö. 6904
Armatur och Material
RADIO
ALLA SLAGS REPARATIONER. 10 %
DAMMUGARE UTHYRES. Lämna å varor

ERIS-TABLETTEN
Blomstervänner!
ERIS-TABLETTEN ökar lösa blommors livslängd, borttager förruttnelseakt. Knoppar slå ut, stjälkar och blad hålls friska och gröna.
Båda krutkottar befrias från mask, bli kraftigare och få nytt liv. Skadar ej de ömtåligaste blommor. Enda medlet för kaktusar och palmer.
Fråga hos Eder handlande och finnes den ej där, insätt 1 kr. på postgiro n:r 54792, och Ni erhåller en ask franco.
R E N E - F A B R I K E N
Telefon 53 30 54 Stockholm Fligatan 13

GARN, TRIKÅ
& SYBEHÖRSAFFÄR
(Selma Eklund)
23 Erik Dahlbergsgatan 23
Tel.: 62 86 17.
Prima varor — Låga priser

JUVELERARE
HEDERSPRESENTER I
GULD, Silver, Nysilver och Tenn.
Rikhaltigt lager till låga priser. — Reparationer utföres fort, väl och billigt. — Förlövningsringar på lager.
A. E. HOLMSTRÖM
Etabl. 1884.
Ringvägen 127 Schélegatan 1
Tel. 41 89 54. Tel. 50 17 95.

MANUFAKTUR
NORKVIST & Co
SIBYLLEGATAN 59
Tel. Ö. 99 45
Välsorterat lager av:
SIDEN-, SAMMET-, YLLE- & BOM-
ULLSTYGER samt STRUMPOR

MUSIKSKOLA
Aurora Molanders Musikskola
Nybrog. 76, II. Tel. 60 01 55, 11 08 67. Saltjö-
baden, Lidingsö-Brevik, Appelvikens, Mörby, Stock-
sund. Undervisningslokaler även på Norr, Söder
och i Vasastaden. Lärorna: Piano, allm. mu-
siklära, harmoniklära. Vårterminen börjar den 14
jan. Upplysningar o. anmälningar för samtliga
undervisningslokaler: Fröken Aurora Molander,
Nybrogatan 76, II. Mottagningstid vard. 1—2

PUTSMEDEL
En klok husmoder använder
metallputsmedlet NICKOL
vilket icke innehåller frätande ämnen
men ändå gör allting blött blankt.
Erhålles hos alla färghandlare.
Engros HERMANN DERLIEN A.-B.
STOCKHOLM Kungsgatan 3

TANDEKNIKERKURS
Tandteknikerelever
mottagas. Gedigen utbildning i modern kaut-
schuk-, guld- och porlänsteknik.
Kurserna ledas av leg. tandläkare.
CENTRALLABORATORIET.
Munkbron 11, Stockholm. Tel. 11 55 62.

TVÄTT
Vårby Tvätt
garant. väl utförd tvätt m. soltorkn. vid sjö.
Obs! Inga frätande tvättmedel. Hämtar i Sthlm,
Appelvikens, RÅsunda, Djursholm, Lidingsö, Tul-
linge, Rönninge, Södertälje m. fl.
Ring Fittja 70.

Ingen hy är så dålig att den icke kan bli
bättre efter behandling med

Landéns lavendeltinktur

Ingen hy är så vacker att dess färgning
inte skulle behöva underhållas genom be-
handling med

Landéns lavendeltinktur

Skyddande, renande och uppfriskande.
Erhålles hos parfymhandlare till 2.—,
4.— och 8.— kr. pr flaska. Den gam-
malmodiga flaskan och etiketten garan-
terar att innehållet är

Landéns lavendeltinktur

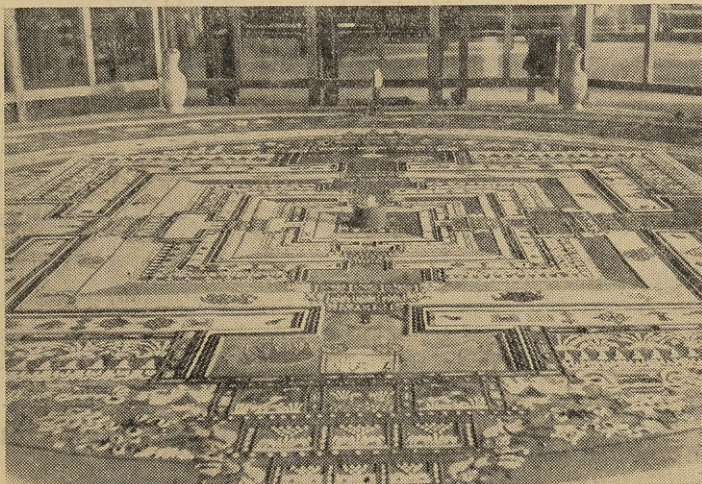
Sörmans Thé
uppskattas av alla
finsmakare.
Endast en kvalitet.
Den bästa.
1/4 kg. blyförpack-
ningar Kr. 4.—.

SÖRMANS
REGERINGSGATAN 4
och HAMNGATAN 8
STOCKHOLM

Panchen Lama i Peiping.

Den bedjande Panchen Lama.

Livets hjul — »Mandalan», målad på trönhallens golv i den »Förbjudna staden».

Peipings invånare har nyligen haft en sällsynt underhållning i det praktfulla skådespel som erbjöds dem genom bönenmötet för Universell fred, under presidium av Panchen Lama från Tibet. Det tilldrog sig genast stark uppmärksamhet till följe platsen där ceremonierna ägde rum, nämligen i hjärtat av »Förbjudna stadens», i den stora trönhallen, kallad *Tai Ho Tien* — »den stora fredens sal». Den har aldrig begagnats för någon offentlig ceremoni alltsedan republikens tillkomst.

För lärda forskare av buddhismen var mötena naturligtvis av ofantligt intresse, men för den enkla lekmannen ofantligt svårattillgå.

Inför några kinesiska tidningsmän uttryckte Panchen Lama själv ändamålet för sin mission i enkla ord sålunda: han hade kommit till Peiping med avsikt att bedja för upphörandet av politiska strider och krig, och för allmän fred i landet. Det nuvarande beklagliga tillståndet är icke att tillräkna förtjänster eller icke förtjänster hos olika politiska partier eller skolor, utan till det onda i människornas hjärtan. När detta onda försvinner skall den politiska oron och krigens automatiskt upphöra. På detta sätt kan varje människa bidra till det gemensamma målet genom att reformera sig själv.

nyhet —
kooperativas
3-minuters
havregryn i
grön kartong

0:45 kg

Kan Ni sköta en radio?

Av MARIA LAZAR.

Föreställ er att under en mer eller mindre livlig diskussion plötsligt en man i bakgrunden reste sig och med dånande stämma höll ett föredrag om biskötsel på Sumatra eller om de hälsobefordrande egenskaperna hos fisklevertran. Den mannen skulle man kasta ut, inte sant? Man skulle inte skona honom ens om han läste upp en värdigt av en nydöd skald jämte tillhörande eftermäle över denne eller om han sjöng en spansk aria. Man skulle fråga: Min herre, vad i all världen önskar Ni?

En grotesk situation, men i själva verket högst alldaglig. Ingen förvänar sig längre över den. Om man hade utlämnat hela den stora och underbara uppfinningen av radion till en klass skolpojkar, kunde världen inte ha blivit mera uppfylld av påträngande larm och ljud av alla slag än den är. Så fort den enkla lilla knappen finns i ett hus, är det alltid någon hand som smeksamt och prövande vrider på den, bara litet grand naturligtvis, det smattrar och grymtar och stönar och visslar, det är Rom, nej, det är Amsterdam, ja, tänk... Gamla män blir som barn inför denna älskade leksak, det finns knappt något bättre tillfälle för genomgående iakttagelser av mänsklighetens infantila inställning till tekniken. Om man inte blir nervös av det hela utan lyckas bibehålla sitt förnuft måste man säga: *det är nästan rörande.*

Om det strax efter uppfinandet av ångmaskinen också fanns människor, som bara av ren reslöst rusade jordklotet runt, utan mål, utan mening, bara av ren glädje över det nya medlet till målet? — Det kan ju hända. Hos barn ser man ibland en sådan mani. Det är möjligt att det bara var de höga kostnaderna som avskräckte folk från att låta sina järnvägståg döna genom varje gata. Radion däremot är billig. Den kan man lätt skaffa sig och höra hela dagen i sitt eget

rum och sticker man sedan ut huvudet genom fönstret spelar radioaffären mitt över gatan ännu högre och oundvikligare vad man kan få höra hemma hos sig.

Naturligtvis finns det människor som förstår att behandla sin radio rätt, som hör de föredrag de verkligen intresserar sig för, som mycket gärna hör god musik för stängda fönster — när de är i stämning för det — och som kan bjuda sina gäster en kopp te, utan att nödvändigtvis höra efter vad Königswusterhausen eller Prag just då skickar ut. Men de är sällsynta. De flesta njuter mycket mer av kvantiteten av det som bjuds än av kvaliteten.

Men nu är det ju så att njutningar inte nödvändigtvis ökas därför att man lägger ihop många sorter. Man kan mycket väl tycka om wienerschnitzel och sätta ett oändligt värde på Beethovens nionde symfoni, men avskyt avsnjuta båda på en gång. Det är inte heller nödvändigt att klippa tånaglarna som ackompanjemang till Fidelio. Det gör man ju inte på Operan heller.

Men där är man ju inte ensam! Nej, ser Ni, det är just där det ligger. Bruket av radio fordrar takt och bildning också i det mest intima privatlivet, annars urartar det till rena barbariet. Den som kan höra Bachs H-moll mässa i nattrock och tidning borde av staten bli ifråntagen sin licens. Säkerligen är han då också en sådan där outhärdlig granne, som vrider på knappen från morgon till kväll och som man inte kan besöka utan att bli avbruten av den talande apparaten i väggen. Radioapparaten är, fastän så lättskött, ett mycket ömtåligt, mycket fint och mycket svårt instrument. Det fordras förstånd och kultur för att kunna traktera det. Precis som med alla teknikens uppfinningar: de blir till välsignelse eller förbannelse, alltefter vad man gör dem till.

Kvinnliga tandläkares klinik.

Tre kvinnliga tandläkare, doktorerna *Astrid Gyllenreutz*, *Ingrid Huss* och *Ruth Öhrling*, ha slagit sig tillsammans och öppnat en tandklinik vid Adolf Fredriks Kyrkogata 1 i Stockholm, i det lilla gråa funkishuset alldeles vid Sveavägen.

Kliniken verkar mest privatmottagning. Den skiljer sig från andra kliniker också därunder att de tre tandläkarna samtliga äro delägare i företaget, alltså ingen anställd hos den andra. I själva verket är det ju också en sammanslagning av tre privatpraktiker fast med gemensamt utnyttjat utrymme.

Det finns en viss sorts kvinnlig talang att med små medel och utan överdrifter i modernitet och nyanskaffningar avlocka en väning oanade möjligheter av skönhet, bekvämlighet och hemtrevnad. Detta ha de tre tandläkarna vid Adolf Fredriks Kyrkogata lyckats med. Det är en på samma gång trivsamt, ändamålsenligt och förtroendeingivande omgivning i vilken

de närvaro vid dessa enastående ceremonier. Efter deras avresa har ingenting hörts av om någon politisk — kupp.
Carl Taube.

Aboner på NORGES KVINDER

Utk. 1 g. u. Sendt til Sverige kr. 9:64 pr år.

»Norges Kvinders» program er:

1. Større makt og innflydelse for kvinnene i kommune og stat.
2. Kamp mot den overhåndtagende materialisme og senkede moral.
3. Arbeide for et renere og bedre samfund — og en skjerpet rettsopfatning i sedelighetssaker.
4. Opdragelse av en målbevisst ungdom.

Abonement kan tegnes vid postkontorene og i brev direkte til ekspedisjonen, Pilestr. 1, Oslo.

Råd och Rön

DOCKOR

Eleganta Salongsdockor

från egen ateljé samt alla lösa delar (kroppar, huvud, masker och skor etc.). Begär prisuppgift.

E. Axelson

Kungsgatan 15, Stockholm. Tel. 11 13 21.

GRAVVÅRDAR

Annero Stenhuggeri

M. Rudin.

mitt för grind 5 N:a Kyrkogården.
Tel. 30 57 08. Bostad: Råsunda 994.

KEMIKALIEAFFÄR

Siri Nilssons

KEMIKALIE- & TEKN. AFFÄR
SKEPPARGATAN 74

Tel. 749 02.

Varor hemsändas.

MÖBLER

ENRUMSMÖBLER

Ex.: »Lars» Kr. 450:—
»Set» » 550:—
»Brio» » 600:—
»Viking» » 625:—
Bonad björk.

ERNST KARLSON.

Sveav. 108 (m. emot Stadsbiblioteket.)

Billiga Gardiner

Allmogegardiner från 0:25
Madrasgardiner » 0:85
Trädgardiner » 0:75
Silkesgardiner » 1:50
Draggardiner » 1:60

A.-B. MATTOR & GARDINER
SVEAVÄGEN 45 FOLKUNGAGAT. 59
Tel. 11 32 94. Tel. 41 37 60.

DAMSKRÄDDERI

»Modèle»

Linnégat. 6^m hiss. Tel. 60 66 80
1:a kl. Syateljé. Även mönster på beställning
samt tillklippning o. provning av tyger.

Vete-Katten's
Bageri
och Kafferum

Kungsgatan 55

Klara Norra Kyrkogata 26
Stockholm. Tel. 20 84 05.

TIDEVARVET

Triewaldsgränd 2, 3 tr., Stockholm.
REDAKTION:
Telefon N. 48 42. Mottagningstid
10—12.

EXPEDITION:
Telefon N. 48 42.
Kontorstid kl. 10—12 f. m., 1—4
e. m. Postgiro 15 44.

PRENUMERATIONSPRIS:
För helår kr. 6:—, halvår kr. 3:25,
kvartal kr. 1:75. Lösnummer 15 öre.
ANNONSPRIS:
I text 25 öre per millimeter.

Stockholm, 1933

Zetterlund & Thelanders Boktryckeri-A.-B.

TIDSKRIFTEN
QUO VADIS?

MOTTO:

Individens problem — världens problem

POUL BJERRE:

Det rätta ögonblicket.

Individens avrustning.

Respekt och — respekt.

Muséer — mausoléer.

Säljes överallt genom Sv. pressbyrån.
Pris 85 öre.

Årsprenumeration Kr. 5:—.